

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:08

Morten Østergaard (RV):

Ministeren mener ikke, der er et troværdighedsproblem. Det synes jeg i virkeligheden er lidt overraskende efter alt det, der er sket, siden vi sidst diskuterede sagen her i Folketingets spørgetid for nogle måneder siden, og der havde ministeren sådan set kun den forklaring, at der ikke var kommet nok sager fra UNHCR, til at man kunne tage flere irakiske kvoteflygtninge.

Så kommer diskussionen om, hvorvidt det nu er korrekt. Der er en betragtelig uenighed mellem FN og Udlændingesservice og i den forbindelse siger en ledende embedsmand, at uden pålidelig dokumentation arbejder vi i blinde. Det er måske det, der ligesom giver anledning til, at man kunne tage så grundlæggende fejl og rent faktisk ikke mente at have fået mere end 66 indstillinger om kvoteflygtninge fra UNHCR i de sidste 5 år; men det viste sig, at man alene sidste år havde fået flere. Så fører det jo frem til spørgsmålet: Har man arbejdet i blinde i Udlændingesservice, da man tilsyneladende ikke har haft nogen pålidelig information?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Integrationsministeren.

Kl. 17:09

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen vi har haft pålidelige informationer, men der er altså noget, der er optalt forkert, og det har jeg beklaget, og det vil jeg blive ved med at beklage. Det er en bommert uden lige, som jeg selvfølgelig er meget utilfreds med, og der er truffet de foranstaltninger, der skal træffes, og hvis det ikke hjælper, så er der andre midler.

Men det bortforklarer altså ikke, at jeg stedse, lige siden jeg blev minister, omhyggeligt, hver eneste gang UNHCR er kommet på tale, har forklaret, at UNHCR's opfattelse af sikkerhed i forskellige områder i verden bygger på andet end dansk lovgivning. Derfor er der en uenighed. Uanset hvor mange UNHCR måtte fremstille for Danmark, så er det altså den danske udlændingelov, som både Udlændingesservice og Flygtningenævnet må arbejde efter.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:10

Morten Østergaard (RV):

Det sidste vil jeg godt lige vende tilbage til. Vi må konstatere, at de informationer, der har været tilgængelige, og som er blevet præsenteret for Folketinget, ikke har været de rigtige. Der er jo ikke tale om, at det sådan lige er en unøjagtighed på anden decimal, men der er tale om, at man sidste år samlet set fik flere indstillinger fra UNHCR, end man troede, man havde fået de sidste 5 år, da man blev bedt om at svare Folketinget. Altså, det er jo en ret stor diskrepans, må man sige.

Derfor synes jeg stadig væk, at ministeren for at genopbygge troværdigheden – ikke mindst om, at man ikke arbejder i blinde – skylder en forklaring på, hvad det var, der gik galt. Jeg forstår, at det er en optællingsfejl, men er det sager, der ikke er blevet behandlet? Hvornår skete optællingsfejlene? Var det på det tidspunkt, da sagerne kom, og man altså fik dem forlagt? Hvad skyldes det, at vi fra oppositionens side er nødt til at få uafhængige oplysninger fra anden side og gennem medierne er nødt til at presse ministeren til at foretage en genoptælling? Altså: Hvad er forklaringen på, at man kom til et så diametralt anderledes resultat?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg har egentlig ikke følt mig presset af oppositionen til at foretage en optælling. Det er faktisk mig, der en weekend skriver fra min egen computer direkte til UNHCR – godt nok til ministeriet for at få det renskrevet. Men det er mig, der formulerer en skrivelse til UNHCR for at finde ud af, hvad der er op og ned på det her, og simpelt hen forlanger af mit eget ministerium, at man opnår enighed med UNHCR. Så det mener jeg nu er noget, jeg har gjort af egen drift. Og der er så også sket det, at det viste sig, at UNHCR også havde talt forkert, ikke lige så meget som Udlændingesservice, men man har nu fundet de tal, man er enige om.

Nej, jeg kan forsikre om, at der ikke er nogen sager, der er gået galt; man har simpelt hen talt en forkert bunke. Jeg afgiver gerne en nærmere skriftlig redegørelse for, hvad det er for en bunke, man har taget, men der er ikke noget, der er blevet væk. Og vurderingen af, om den enkelte